

Molí de cal Massagué o de cal Mateu

Santa Margarida de Montbui

Ubicació

Comarca: Anoia
Lloc/Adreça: La Mallola (08710 Santa Margarida de Montbui)
Emplaçament Crta.C-241-C, km. 1,2, davant de la casa de Cal Mateu.

Coordenades:

Latitud: 41.58327
Longitud: 1.57328
UTM Est (X): 381073
UTM Nord (Y): 4604492

Classificació

Número de fitxa 08250-107
Àmbit: Patrimoni immoble
Tipologia Edifici
Estil / època: Modern Contemporani
Segle XVIII-XX
Any 1790
Estat de conservació Dolent
Notes de conservació: En runes
Protecció Inexistent
Accés Fàcil
Ús actual: Sense ús
Titularitat Privada
Titular: 08250A00700019
Fitxes associades:
[Font de can Mateu](#)
Autoria de la fitxa Raquel Valdenebro Manrique
Data de registre de la fitxa: dt., 27/04/2010 - 02:00

Descripció

Molí aixecat en terres que són propietat de la masia de Can Mateu, és visible des de la casa de Can Mateu, a l'altre costat de la carretera, a tocar de la font de Can Mateu. Actualment del molí només queden les restes dels murs del que degué ser una gran bassa i les restes del mur de dues construccions aixecades a tocar una de l'altre. Es tracta de murs aixecats amb un parament de pedra irregular unida amb morter de calç. El mur que pertany al que devia ser la bassa té una seixantena de metres i una alçada de 70 cm. Pocs metres a llevant es situen les restes d'un mur que s'aixeca uns 80 cm i que compta amb dos angles corresponents a dues de les cantonades de l'edifici. Com a obertura només s'aprecia el que devia haver estat una estança coberta amb volta de canó, i una petita finestra molt estreta. A llevant d'aquest es situa el que són les restes del que devia ser un altre edifici contigu, del qual només es conserva una part del mur de migdia i l'angle de llevant. Per les restes conservades no es poden oferir dades de com devia haver estat l'edifici.

Història

Al segle XVIII l'activitat farinera és substituïda en part per l'activitat paperera. Aquesta és una constant en molts molins d'arreu. Amb tot, la zona de major implantació paperera al terme de Montbui es situava sobre les aigües de la riera de Tous i del riu Anoia. El molí de Cal Mateu fou construït el 1790 per Mateu Boix, i el 1799 estava en mans de Josep Claramunt i Llorenç, veí de Carme. Segurament va funcionar com a molí paperer, ja que aquests dos propietaris es dedicaven a aquesta indústria. Amb tot, no es descarta que el molí fos més antic i inicialment fos un molí fariner. El que sí és cert, és que va funcionar com a molí de ciment ràpid. Segons Casanelles es tractava de dos edificis, un d'ells destinat a fàbrica amb la part alta rodejada de finestres segurament com a assecador de paper i d'un altre edifici de forma quadrangular amb baixos i dues plantes d'alçada. Tots dos estaven units per un tros del costat. Aquest segon edifici era usat com a vivenda. CASANELLES(2002: 4). Els darrers arrendataris foren els germans Servitge d'Igualada. El 1926 un gran aiguat va destruir les rescloses i va posar fi al molí. Durant la guerra del 1936 hi visqueren refugiats. Davant del perill que el molí es convertís en un indret ocupat per gent estranya els propietaris de la masia de Can Mateu l'enderrocaren. Actualment la bassa es troba reomplerta de terra i convertida en hort, i sobre les restes de l'edifici hi creix un bosc de pins.

Bibliografia

PALAU S. (1990) Els molins fariners hidràulics de Catalunya, 690 molins inventariats. Santa Coloma de Queralt.

